

ogsaa travlt. Det viser sig, at dette Mørkekammer har været der og har været benyttet. Men for Overklassens Medlemmer er dette bare Løjer: Hvad betyder det! Det viser sig, jeg har haft Ret. Men se, om nogen af mine Modstandere er loyal og ærlig nok til at indrømme, at denne mørke Arrest har været til. Jeg har ikke set den, men jeg gentager, at det at holde et Barn indespærret i 72 Timer, som Fru Bransholm har tilstaaet at have gjort, er en Afstraffelse, som fuldstændig bryder Staven over det Opdragelsessystem, der har været knæsat paa „Hebron“.

Naar jeg har fremsat Anklager over, at der har været meget Svineri paa „Hebron“, at Børnene vare lusede, og at hun undertiden klippede Tjavsner af Haaret i Stedet for at rense dem, saa hun skæmmede dem, saa har det vist sig, at det ikke alene var fuldkommen rigtigt, men at Forholdet var værre. Her vil jeg gerne spørge: hvor kan det være, at den Sygeplejerske paa Struer Sygehus, som jeg henviste til, ikke er bleven afhørt? Jeg har gjort opmærksom paa, at hun enkelte Gange har sagt til Fru Bransholm: Kan De dog ikke holde Deres Børn mere rene! En ung Pige, Kirstine Lausen, som ellers ikke var Fru Bransholm uvilligt stemt, tværtimod, hun er en af dem, der tale om, at de have fortjent deres Straf, siger: „at den Sommer, hun var der, var der mange af Børnene, der havde Lus, og de havde ogsaa en Del Udslet og Smaabylder, som de smittede hinanden med. Endelig var der ogsaa Væggetøj paa Kamrene. Disse bleve kaldede, men det hjalp ikke rigtigt, og efter Komparentindens Formening blev der ikke truffet tilstrækkeligt kraftige Foranstaltninger overfor Lusene og Udslettet.“

Jeg har talt om alle disse forskellige Strafferaffinements som, at naar Børnene havde knækket en Synaal eller en Tand paa en Kam, blev Frokosten berøvet dem. Jeg har selv her en saadan Kam, som jeg fik til Morgen, og De ville se, at vedkommende unge Pige 12 Gange har mistet sin Frokost, fordi der i Aarenes Løb — Kammen har været brugt i 3 Aar — er knækket en Del Tænder. Det er bevist under de afholdte Forhør, at jeg har haft Ret her. Der er en Række Vidner, der ikke alene have bekræftet Rigtigheden af mine Udtalelser, men endogsaa fremsat Vidnesbyrd, der vise, at Forholdene have været endnu værre. Der er en Pige, Ingrid Marie Glans — og naar jeg nævner hende, er det, for at man i hvert Fald ikke skal kunne be-

brejde mig, at jeg bruger disse Forhørtendenttøst, hun blev nemlig forhørt paa selve „Hebron“, saa hun har været under Fru Bransholms Paavirkning hele Tiden — som siger: Knækker en Synaal, hvilket let kan ske for de smaa — ja, saamænd kan det ske — bliver der inddraget et halvt Stykke Mad om Aftenen. Knækker en Tand i en Kam, inddrages Rugbrødet ved Frokostmaaltidet, en Gang for hver Tand. Det er nogle smaa Kamme, Pigerne have, og da flere af dem have stort Haar, kan det let ske, at der gaar nogle Tænder i Løbet. Ingrid havde til sin Konfirmation faaet en Kam af sin Moder; hun havde kæmmet sig med den engang midt om Dagen — Pigerne maa kun rede og vadske sig een Gang om Dagen — som Straf blev der klippet omtrent 2 Tommer af hendes Haar. For nogle Maaneder siden fik 2 smaa Piger, Gudrun og Anna, Ris, fordi de havde talt med hinanden, efter at de vare komne i Seng. Hvis der er Pletter paa Pigernes Linned, fordi de ikke havde været renlige og tørret sig ordentlig, dikteres Kostindskrænkning — Rugbrød til Frokost, $\frac{1}{2}$ Portion til Middag, halv Mad om Aftenen — indtil 3 Uger. Bruge Pigerne mere Sæbe end beregnet, faar ingen af Pigerne Sigtebrød om Aftenen, hvorved Sæben betales.

Jeg gør opmærksom paa alle disse Anklager — jeg regner dem nu for mindre, skønt de tilsammen dog bidrage til at tilvejebringe Totalbilledet af en Straffeanstalt — jeg konstaterer, at Rigtigheden af alle disse forskellige smaa Anklager er bleven bekræftet. Og hvorledes er der ikke blevet straffet! Ganske urimeligt og tilfældigt. Fru Bransholm maa ogsaa indrømme, at det ofte er rent tilfældigt, hvilken Straf hun vælger for de enkelte Piger. Det er et Lune af hende. Man kan tage f. Eks. saadan en Forklaring, der ikke er bleven afkræftet, heller ikke af Fru Bransholm, som denne: „For Retten var mødt Anna Josephine Christensen, født den 12. November 1892; hun kom paa Hjemmet den 6. November 1905. Hun synes, at Fru Bransholm er noget paa Nakken af hende; hun havde for et Par Maaneder siden laant en anden Pige sin Kam, og denne knækkede saa 3 Tænder i den; da Fru Bransholm kom til Kundskab herom, og det viste sig, at der i alt med tidligere knækkede Tænder manglede 15 Tænder, blev Frokosten, en Rundtenom Rugbrød og Te taget fra hende i 14 Dage, uagtet hun tidligere var bleven straffet for de 12 Tænder.“ Jeg ved ikke, men det forekommer